

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/168/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112229818
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1112229818.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci navrhovateľa: Y. E., G. N. XXXX/XX, V., zastúpený Advokátskou kanceláriou Ivan Surový s.r.o., Kadnárová 83, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, Štúrová 2, Bratislava, o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., takto

rozhodol:

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 869,25 EUR s 8,75 % úrokom z omeškania od 4.9.2012 do zaplataenia a trovy konania 500,73 EUR Advokátskej kancelárie Ivan Syrový s.r.o., vedený v W. G. U. V. M. N. M..N., K. L. G., F. N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXX6, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 14.9.2012 domáhal od odporcu označeného ako Slovenská republika v zastúpení Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava, zaplataenia 1.115,24 EUR s 8,75 % úrokom z omeškania od 4.9.2012 do zaplataenia, z titulu náhrady škody spôsobenej mu nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z.

Svoj návrh odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa PZ Sekcie kontroly a inšpekcie služby MV SR, odboru inšpekčnej služby, ČVS: SKIS 194/IS-3-V-2008 zo dňa 11.9.2008, mu bolo vznesené obvinenie z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1, písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva. Voči uvedenému uzneseniu podal sťažnosť, ktorá bola zmietnutá uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry Banská Bystrica, č.k. OPv 188/08-8. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 1/2009 zo dňa 30.11.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To 58/2010 zo dňa 11.3.2010, bol spod obžaloby oslobodený. Počas trestného konania bol zastúpený advokátom, ktorému zaplatil odmenu vo výške 1.115,24 EUR, ktorej náhrady sa v tomto konaní domáhal ako škody, spôsobenej mu titulom nezákonného rozhodnutia, za ktoré označil rozhodnutie o vznesení obvinenia zo dňa 11.9.2008. Dňa 2.3.2012 požiadal odporcu v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie tohto nároku na náhradu škody. Odporca stanoviskom zo dňa 3.9.2012 jeho nárok neuznal.

Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom vnútra SR poukázala na to, že v trestnom konaní vedenom proti navrhovateľovi nebolo dozorujúcim prokurátorom konštatované porušenie zákona a preto ústredným orgánom štátnej správy, konajúcim za Slovenskú republiku podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z., nie je Ministerstvo vnútra SR. Bola toho názoru, že orgánom príslušným konať v tejto veci za Slovenskú republiku, je Generálna prokuratúra SR. Namietala, že nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., nezákonné

rozhodnutie a škoda. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa jej názoru nie je nezákonným rozhodnutím, pretože nebolo zrušené pre nezákonnosť a škodou nie je odmena advokáta zaplatená v trestnom konaní, ak nie je preukázaná jeho príjmovým dokladom. Žiadala preto návrh zamietnuť.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 10.4.2015 po nahliadnutí do pripojeného trestného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 1/2009, zobral žalobný návrh v časti o zaplatenie 245,99 EUR späť, z dôvodu nesprávne vyúčtovaných trov právneho zastúpenia advokátom navrhovateľa v trestnom konaní. Odporca prítomný na pojednávaní dňa 10.4.2015 s čiastočným späťvzatím návrhu v časti o zaplatenie 245,99 EUR, súhlasil.

Súd rozsudkom č.k. 12C 168/2012- 105 zo dňa 10.4.2015 konanie v časti o zaplatenie 245,99 EUR v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 869,25 EUR s 8,75 % úrokom z omeškania od 4.9.2012 do zaplatenia a trovy konania 284,93 EUR za trovy právneho zastúpenia k rukám Advokátskej kancelárie Ivan Syrový s.r.o., všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom vnútra SR a napadla ním výrok, ktorým bolo žalobe vyhovie.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 6Co458/2015 - 124 zo dňa 17.12.2015 rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 10.4.2015, č.k. 12C 168/2012 - 105 v napadnutej časti a v časti trov konania zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konania.

Krajský súd v Bratislave v odôvodnení uznesenia č.k. 6Co458/2015 - 124 zo dňa 17.12.2015 uviedol, že nárok na náhradu škody, spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1. júla 2004 a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb., účinného do 30. júna 2004. Súdna judikatúra zdôvodnila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 23. februára 1990 sp. zn. 1Cz/6/90 publikovaný pod č. 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júna 1993 sp. zn. 1Cdo/53/93 publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994). Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné. V preskúmvanej veci súd prvého stupňa správne aplikoval na daný prípad zákon č. 514/2003 Z.z. a správne posudzoval zodpovednosť štátu ako zodpovednosť za škodu, spôsobenú nezákonným rozhodnutím. So zreteľom na uvedené závery správne interpretoval aj ustanovenie § 6 ods. 1 tohto zákona v otázke, či oslobodenie spod obžaloby z dôvodu, že k trestnému činu nedošlo má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Odvolaciu námietku odporcu, že v danej veci nebol splnený jeden z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia nezákonného rozhodnutia, vyhodnotil ako nedôvodnú. Uviedol, že náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Vyslovil právny názor podľa ktorého navrhovateľovi vznikla škoda vo výške 869,25 EUR, predstavujúca ním uhradené trovy právneho zastúpenia, vynaložené v trestnom konaní, a to v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím - uznesením o vznesení obvinenia. Pokiaľ ide o označenie orgánu konajúceho v mene štátu uviedol, že v prípade ak navrhovateľ označí za štátny orgán, ktorý má za štát konať, ale uplatnený nárok do pôsobnosti tohto štátneho orgánu nepatrí, nejde o vadu návrhu ani o nedostatok podmienky konania. Z ustanovenia § 21 ods. 4 veta prvá O.s.p. vyplýva, že súd je povinný - bez zreteľa na označenie obsiahnuté v návrhu - zabezpečiť, aby za štát pred súdom konal štátny orgán v rozsahu pôsobnosti

ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu a konať len s takýmto oprávneným subjektom. Ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z. je od 1.1.2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Na prípadnú zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihliadne v takomto konaní súd z úradnej povinnosti (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. októbra 2015 sp. zn. 8Cdo/289/2014). Z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že súd prvého stupňa bol v danej veci povinný (ex off) po nadobudnutí účinnosti novely č. 412/2012 Z.z., t.j. od 1.1.2013, prihliadať na zmenu orgánu konajúceho v mene štátu, a mal od uvedeného dátumu v konaní ďalej pokračovať s Generálnou prokuratúrou SR, ako orgánom konajúcim v mene Slovenskej republiky. Keďže tak neurobil, postupoval nesprávne. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Súd viazaný v zmysle § 226 O.s.p. právnym názorom odvolacieho súdu preto v konaní ďalej pokračoval s Generálnou prokuratúrou SR, ako orgánom konajúcim v mene Slovenskej republiky.

Slovenská republika v zastúpení Generálnou prokuratúrou SR v písomnom vyjadrení zo dňa 18.5.2016, namietala, že nie sú splnené podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to nezákonné rozhodnutie. Poukázala na právny názor Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 163/2013 zo dňa 13.11.2013, podľa ktorého nemožno automaticky každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného, považovať za nezákonné. Uviedla, že v každej veci je potrebné posúdiť a zohľadniť osobitosti konkrétneho trestného stíhania. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 1/2009 zo dňa 30.11.2009, ako aj z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To 58/10 zo dňa 11.3.2010 vyplýva, že navrhovateľ bol oslobodený spod obžaloby v rámci zásady "in dubio pro reo". Vo vzťahu k súdom aplikovanej zásade uviedla, že Trestný poriadok upravuje podanie obžaloby prokurátorom v § 234 ods. 1 Trestného poriadku tak, že ak výsledky vyšetrovania odôvodňujú postavenie obvineného pred súdom, prokurátor podá obžalobu. Aplikácia zásady "in dubio pro reo" je výlučnou doménou súdu. Bola toho názoru, že vznesením obvinenia dňa 11.9.2008 nedošlo k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v § 2 Trestného poriadku a na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia, na zamietnutie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia a aj na podanie obžaloby na navrhovateľa v čase keď jednotlivé úkony boli urobené, boli splnené zákonné podmienky. O tom, či sa obžalovaný uzná za vinného alebo či sa spod obžaloby oslobodí, môže rozhodnúť len súd.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi: návrhom na predbežného prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. zo dňa 2.3.2012, uznesením Ministerstva vnútra SR odboru inšpekčnej služby, ČVS: SKIS 194/IS-3-V-2008 zo dňa 11.9.2008, uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry Banská Bystrica č.k. OPv 188/08-8 zo dňa 30.11.2009, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To 58/10 zo dňa 11.3.2010, vyúčtovaním trov právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou Kovala & spol. zo dňa 16.3.2010, potvrdením advokátskej kancelárie Koval & spol. zo dňa 19.3.2012, písomným vyjadrením odporcu zo dňa 14.12.2012 s doplnením zo dňa 20.11.2014, vyjadrením GP SR zo dňa 27.8.2014, odpoveďou Ministerstva vnútra SR na žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 3.9.2012, pripojeným spisom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 1/2009 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z uznesenia Ministerstva vnútra SR odboru inšpekčnej služby, ČVS: SKIS 194/IS-3-V-2008 zo dňa 11.9.2008, súd zistil, že navrhovateľovi bolo týmto uznesením vznesené obvinenie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že dňa 9.9.2008 v čase okolo 19.00 h v Banskej Bystrici, na Zvolenskej ceste, na parkovisku za Čerpacou stanicou AGIP, po predchádzajúcej vzájomnej dohode počas výkonu služby zastavili a kontrolovali osobné motorové vozidlo zn. Opel Zafira, ev.č. G.-XXXSB /./, modro - šedej metalízy, ktorého vodičom bol J. K., J. X.X.XXXX I. I., Y., trvale bytom I., W. X. D. Č. XX, Q. P., Y., prechodne bytom G. G.V., W. G. Č. X a ktorému pri riešení priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky za údajné prekročenie rýchlosti a jazdu pod vplyvom alkoholu, bez následného zadržania vodičského preukazu, zakázania ďalšej jazdy a spracovania správy o výsledku objasňovania priestupku,

udelili na mieste blokovú pokutu vo výške 2.000,- Sk bez toho, aby mu vydali pokutové bloky a tieto riadne vykázali a takto získané finančné prostriedky použili pre vlastnú potrebu, čím takto konali v rozpore s § 66 ods. 1 písm.b) zákona NR SR č. 315/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov, čl. 14 ods.2 písm.a), čl. 14 ods.4, čl. 16 ods.4 písm.a) až c) Nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 10/2002 v znení neskorších predpisov a čl. 8 ods.1, ods.2 Nariadenia prezidenta Policajného zboru č.7/2002 v znení neskorších predpisov.

Z uznesenia Vojenskej obvodnej prokuratúry Banská Bystrica, č.k. OPv 188/08-8 zo dňa 30.11.2009 súd zistil, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo navrhovateľovi doručené dňa 18.9.2008 a navrhovateľ v deň jeho doručenia podal voči nemu sťažnosť do zápisnice o výsluchu. Vojenská obvodná prokuratúra Banská Bystrica uznesením č.k. OPv 188/08-8 zo dňa 30.11.2009, sťažnosť navrhovateľa ako nedôvodnú zamietla.

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 1/2009 zo dňa 30.11.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To 58/2010 zo dňa 11.3.2010, právoplatným dňa 11.3.2010, bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok za ktorý bol stíhaný. Okresný súd Banská Bystrica v rozsudku sp.zn. 4T 1/2009 zo dňa 30.11.2009 uviedol, že ak zo strany navrhovateľa došlo k pochybeniu pri zápise do záznamov a evidencii, jednalo sa len o interné predpisy, pričom žiadnym zákonom alebo právnym predpisom vydaným na základe zákona nie je jednoznačne stanovené ako sa má postupovať pri trhaní pokutových blokov a nie je vylúčené, aby tieto boli vytrhávané aj zozadu resp. zo stredu. Musí však sedieť počet vydaných blokov a hodnota finančných prostriedkov zaplatených na základe ich vydania. Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To 58/2010 zo dňa 11.3.2010, uvedené už v prípravnom konaní uviedol svedok L. Š., nadriadený navrhovateľa.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 1/2009 súd zistil, že navrhovateľa v trestnom konaní vedenom voči nemu pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa obhajoval advokát JUDr. Oskar Chnápko, na základe plnej moci zo dňa 7.10.2008 pri týchto úkonoch: výsluch svedka dňa 21.10.2008 a 17.12.2008, konfrontácia svedka s navrhovateľom dňa 21.10.2008 a 17.12.2008, štúdium spisu dňa 27.11.2008 a 18.12.2008, odpore proti trestnému rozkazu zo dňa 30.1.2009, účasti na pojednávaniach dňa 22.4.2009, 20.7.2009, 7.9.2009 ktoré boli odročené bez prejednania veci, účasti na pojednávaniach dňa 28.10.2009, 30.11.2009, vyjadrení k odvolaniu prokurátora zo dňa 23.2.2010 a na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 11.3.2010.

Vyúčtovaním trov právneho zastúpenia advokátskou kanceláriou Koval & spol. zo dňa 16.3.2010, JUDr. Oskar Chnápko vyúčtoval navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia za poskytnuté právne služby v trestnej veci vedenej Okresným súdom v Banskej Bystrici sp.zn.4T 1/2009, za 15 úkonov právnej služby podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., v celkovej výške 1.115,24 EUR.

Z osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty SR č. SK1077203952 zo dňa 19.12.2009, súd zistil, že JUDr. Oskar Chnápko je platiteľom DPH od 1.3.2009.

Potvrdením zo dňa 19.3.2012 advokátska kancelária Koval & spol. potvrdila, že navrhovateľ trovy právneho zastúpenia vo výške 1.115,24 EUR uhradil dňa 11.5.2011.

Návrhom na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 2.3.2012 navrhovateľ požiadal Ministerstvo vnútra SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia, spočívajúcej v uhradených trovách právneho zastúpenia v trestnom konaní, v ktorom bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, právoplatným dňa 11.3.2010 oslobodený, vo výške 1.115,24 EUR.

Ministerstvo vnútra SR odpoveďou na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 3.9.2012, navrhovateľovi oznámilo, že jeho žiadosti o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, nevyhovuje.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
 - b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
 - c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
 - d) nesprávnym úradným postupom.
- Zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. účinného do 31.12.2012, vo veciach náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán policajného zboru.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. , ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzby, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bol rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa zákona č. 514/2003 Z.z. štát podľa § 6 tohto zákona, zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím objektívne za súčasného splnenia troch podmienok:

1. že bolo vydané nezákonné rozhodnutie,
2. že poškodenému vznikla škoda,
3. že škoda je v príčinnej súvislosti s týmto nezákonným rozhodnutím.

Podmienka vydania nezákonného rozhodnutia podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je splnená ak rozhodnutie označené za nezákonné bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť rozhodnutím príslušného orgánu. Otázkou nezákonnosti preto nie je možné riešiť ako otázku predbežnú. Rozhodnutia, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené musí byť právoplatné.

Zákon č. 514/2003 Z.z. nedefinuje pojem škody, ale v § 17 ods. 1 upravuje rozsah jej náhrady. Keďže zákon č. 514/2003 Z.z. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku prepisom špeciálnym, ustanovenia Občianskeho zákonníka sa použijú vtedy, keď špeciálny zákon nemá vlastnú úpravu. V prípade pojmu škody a jej náhrady je preto potrebné použiť ust. § 442 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého škoda predstavuje vo všeobecnosti ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch.

Zákon č. 514/2003 Z.z. a ani Občiansky zákonník nevymedzujú pojem príčinnej súvislosti. Túto otázku je nutné riešiť vždy s ohľadom na konkrétne súvislosti v každom jednotlivom prípade. V podstate predstavuje objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku. Príčinná súvislosť medzi nezákonným

rozhodnutím a škodou bude daná vtedy, ak škoda vznikla ako dôsledok nezákonného rozhodnutia, t.j. ak je medzi nimi bezprostredný vzťah príčiny a následku.

V danej veci predmetom sporu zostal návrh navrhovateľa na zaplatenie 869,25 EUR s 8,75% úrokom z omeškania od 4.9.2012 do zaplatenia z titulu náhrady škody spôsobenej mu nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Za nezákonné rozhodnutie navrhovateľ označil uznesenie Ministerstva vnútra SR, odboru inšpekčnej služby, ČVS: SKIS 194/IS-3-V-2008 zo dňa 11.9.2008, ktorým mu bolo vznesené obvinenie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spáchaný spolupáchatelstvom.

Súd pri opätovnom rozhodovaní vo veci bol v zmysle § 226 O.s.p. viazaný právnym názorom Krajského súdu v vyslovení v uznesení č.k. 6Co458/2015 - 124 zo dňa 17.12.2015, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 10.4.2015 v napadnutej časti a v časti trov konania. Odvolací súd v tomto uznesení okrem názoru, ktorý orgán je v danej veci orgánom konajúcim za štát, vyslovil aj právny názor vo veci samej, podľa ktorého navrhovateľovi vznikla škoda vo výške 869,25 EUR, predstavujúca ním uhradené trovy právneho zastúpenia, vynaložené v trestnom konaní, a to v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím - uznesením o vznesení obvinenia. Uviedol, že súd prvého stupňa správne aplikoval na daný prípad zákon č. 514/2003 Z.z., správne posudzoval zodpovednosť štátu ako zodpovednosť za škodu, spôsobenú nezákonným rozhodnutím a so zreteľom na uvedené závery správne interpretoval aj ustanovenie § 6 ods. 1 tohto zákona.

Súd na základe vykonaného dokazovania, pripojeným spisom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 1/2009, mal za preukázané, že navrhovateľovi bolo uznesením Ministerstva vnútra SR odboru inšpekčnej služby, ČVS: SKIS 194/IS-3-V-2008 zo dňa 11.9.2008, vznesené obvinenie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa §326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spáchaný spolupáchatelstvom. Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 1/2009 zo dňa 30.11.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To 58/2010 zo dňa 11.3.2010, právoplatným dňa 11.3.2010, bol však navrhovateľ spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok za ktorý bol stíhaný. Podľa rozsudku NS SR sp.zn. 1Cdo 53/93, oslobodenie spod obžaloby má za následok aj zrušenie obvinenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť nakoľko predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený a zakladá nárok na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Je pravdou, že v zmysle názoru Ústavného súdu SR vysloveného v náleze č. II.ÚS 163/2013 - 30 zo dňa 13.11.2013 nemožno automaticky každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného, považovať za nezákonné, ale je potrebné posúdiť a zohľadniť osobitosti konkrétneho trestného stíhania. To ale neznamená, že rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo 53/93 je prekonané. Súd na základe vykonaného dokazovania žiadne osobitosti trestného stíhania navrhovateľa pre ktoré by súd uznesenie o vznesení obvinenia navrhovateľa v danej veci nemal považovať za nezákonné nezistil a uznesenie Ministerstva vnútra SR odboru inšpekčnej služby, ČVS: SKIS 194/IS-3-V-2008 zo dňa 11.9.2008, ktorým bolo navrhovateľovi vznesené obvinenie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spáchaný spolupáchatelstvom v zmysle platnej judikatúry a s poukazom na právny názor odvolacieho súdu vyhodnotil ako nezákonné.

Súd tak na základe uvedeného mal za preukázané splnenie zákonnej podmienky na priznanie nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., vydanie nezákonného rozhodnutia.

Následne súd skúmal ďalšie dve podmienky pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a týmto nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľ ako škodu vzniknutú mu z titulu nezákonného rozhodnutia označil odmenu uhradenú zvolenému advokátovi v trestnom konaní, v ktorom bol spod obžaloby oslobodený a predložil jej vyúčtovanie advokátom JUDr. Oskarom Chnápkom, spolu s potvrdením advokátskej kancelárie o jej úhrade. Súd z pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T 1/2009, mal za preukázané, že navrhovateľa v uvedenom trestnom konaní zastupoval advokát JUDr. Oskar Chnápko, na základe plnej moci zo dňa 7.10.2008 pri 14 úkonoch. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že keď advokát

JUDr. Oskar Chnápko vyúčtoval navrhovateľovi odmenu za právne služby pri 15 právnych úkonoch, postupoval správne. Súd advokátom vyúčtovanú odmenu prekontroloval podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. a zistil, že bola vyúčtovaná nesprávne v časti za účasť na pojednávaniach dňa 22.4.2009, 20.7.2009 a 7.9.2009, ktoré boli odročené bez prejednaní vecí, kedy má advokát právo na odmenu vo výške ? základnej sadzby tarifnej odmeny a nie v plnej výške, ako ich vyúčtoval JUDr. Oskar Chnápko. Nesprávne bolo advokátom JUDr. Oskarom Chnápkom vyúčtované aj DPH z úkonov, kedy nebol plátcom DPH. Navrhovateľ po preštudovaní pripojeného trestného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 1/2009 však sám správnosť vyúčtovanej odmeny JUDr. Oskarom Chnápkom skontroloval a v časti jej nesprávneho vyúčtovania, v časti o zaplatenie 245,99 EUR, na pojednávaní dňa 10.4.2015 vzal návrh späť, s čím odporca súhlasil. Súd preto konanie v tejto časti právoplatne zastavil. Pretože navrhovateľ v konaní, potvrdením advokátskej kancelárie Koval & spol. zo dňa 19.3.2012, preukázal úhradu odmeny zvolenému advokátovi v trestnom konaní, v ktorom bol spod obžaloby oslobodený, dospel súd k záveru, že navrhovateľovi úhradou tejto odmeny vznikla v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, s uznesením Ministerstva vnútra SR, odboru inšpekčnej služby, ČVS: SKIS 194/IS-3-V-2008 zo dňa 11.9.2008, pretože nebyť tohto rozhodnutia, navrhovateľ by tieto náklady nemusel vynaložiť. Na základe uvedeného súd s poukazom na právny názor odvolacieho súdu dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní preukázal aj splnenie podmienky vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Súd preto návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pretože odporca, SR zastúpená v čase podania návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody zo dňa 2.3.2012, Ministerstvom vnútra SR, žiadosť navrhovateľa nevyhovela a odpoveďou zo dňa 3.9.2012 jeho nárok na náhradu škody neuznala, dostala sa nasledujúcim dňom po tejto odpovedi, t.j. dňa 4.9.2012, do omeškania s úhradou škody spôsobenej navrhovateľovi. Súd preto v zmysle § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. a § 563 Občianskeho zákonníka zaviazal odporcu aj na zaplatenie úroku z omeškania od 4.9.2012 do zaplatenia. Súd bolo roho názoru, že zmena orgánu konajúceho v mene štátu od 1.1.2013, po nadobudnutí účinnosti novely č. 412/2012 Z.z., nemôže byť na ujmu poškodeného. Výšku úroku z omeškania súd určil v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 8,75 % ročne.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspešnosti a navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal náhradu trov konania vo výške 500,73 EUR za trovy právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia súd priznal v zmysle § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za 7 úkony právnej pomoci takto:

- príprava a prevzatie právneho zastúpenia dňa 16.2.2012-51,45 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 7,63 EUR + 20%DPH vo výške 11,82 EUR t.j. spolu 70,90 EUR,
- podanie návrhu na začatie konania dňa 12.9.2012-51,45 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 7,63 EUR + 20%DPH vo výške 11,82 EUR t.j. spolu 70,90 EUR,
- účasť na pojednávaní dňa 5.12.2014-51,45 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 8,04 EUR + 20%DPH vo výške 11,90 EUR t.j. spolu 71,39 EUR,
- účasť na pojednávaní dňa 10.4.2015-51,45 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 8,39 EUR + 20%DPH vo výške 11,96 EUR t.j. spolu 71,74 EUR,
- vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 17.6.2015- 51,45 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 8,39 EUR + 20%DPH vo výške 11,96 EUR t.j. spolu 71,74 EUR,
- účasť na pojednávaní dňa 6.5.2016 -51,45 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 8,58 EUR + 20%DPH vo výške 12,- EUR t.j. spolu 72,03 EUR,
- účasť na pojednávaní dňa 20.5.2016 -51,45 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 8,58 EUR + 20%DPH vo výške 12,- EUR t.j. spolu 72,03 EUR,

Trovy právneho zastúpenia spolu: 500,73 EUR.

O spôsobe náhrady trov konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa, súd rozhodol v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.